

Arrest

nr. 174 778 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 15 september 2015 België is binnengekomen, diende op 22 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 18 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 19 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/09/2015

Overdracht CGVS: 01/03/2016

U werd op 25 april 2016 van 08u58 tot 12u12 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocate, meester Meeuwissen loco meester Keulen, was bij het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Irakees staatsburger van Arabische origine. U bent een soennitische moslim afkomstig uit de hoofdstad Bagdad, wijk Bagdad al-Jedida. U baatte een winkel met verzorgingsproducten uit. U bent gehuwd en hebt twee minderjarige kinderen.

U verklaarde dat u en uw familie tot de weinige soennieten behoorden in uw sjiitische wijk. Na de opkomst van de Islamitische Staat (IS), merkte u dat de sektarische spanningen in uw buurt groter werden. Hierdoor besloot uw vader in april 2015 om zijn woning, waar u ook verbleef met uw gezin, te koop te zetten. Jullie waren van plan te verhuizen naar een andere wijk. In juli 2015 waren jullie de enige overgebleven soennieten in de wijk. Begin juli 2015 kwam een groep gewapende personen uw winkel binnen. Ze zetten u onder druk om u aan te sluiten bij de al-Hashd al-Shabi (Popular Mobilization Units, PMU). Indien u zich niet aansloot om te strijden tegen IS, zouden ze u vermoorden. De volgende dag moest u zich gaan aanmelden bij een sjiitische moskee die als rekruteringscentrum gebruikt werd. U deed dit niet maar bleef thuis en ging niet meer terug naar uw winkel. Twee dagen later ontdekte uw vader dat de slogan 'er wordt niet gekocht of verkocht, deze persoon zijn bloed moeten we hebben' op jullie muur was aangebracht. Hierdoor besloten jullie onmiddellijk de woning te verlaten. U vluchtte samen uw gezin en uw ouders naar uw zus A., in de al-Dora wijk. Na uw vertrek werd u nog een drietal keer telefonisch bedreigd. Uw vader adviseerde u Irak te verlaten, maar u weigerde vanwege de slechte gezondheid van uw ouders. U voelde zich niet erg welkom in de wijk al-Dora. Doordat u van een andere wijk afkomstig was, werd u argwanend bekeken. Op 1 augustus 2015 voerden de Iraakse troepen arrestaties uit in de al-Dora wijk naar aanleiding van een bomaanslag. U zag een voertuig met gewapende mannen stoppen voor de woning van uw zus. U vermoedde dat ze bij jullie gingen binnenvallen en u besloot zich te verstoppen op de tweede verdieping. Meer dan twintig personen stormden vervolgens de woning binnen. Ze fouilleerden iedereen, voerden een huiszoeking uit op zoek naar wapens en vroegen uw echtgenote waar u was. Ze antwoordde hen dat u niet aanwezig was. Er werden geen wapens gevonden en de soldaten vertrokken terug. Terwijl u in al-Dora verbleef, vernam u dat uw winkel en de woning van uw vader geplunderd werden en overgenomen werden door sjiitische milities. U werd ook nog steeds telefonisch bedreigd. Op 14 augustus 2015 vond u een dreigbrief van de sjiitische milite Asa'ib Ahl al-Haq (AAH) voor het huis van uw zus A. U begreep dat uw nieuw adres bekend was en dat u Irak moest verlaten. U bracht uw vrouw en uw kinderen naar uw schoonfamilie, regelde een vliegtuigticket via een kennis en nam diezelfde dag een vlucht van Bagdad naar Erbil. Vanuit Erbil reisde u met de bus naar Turkije. Via Turkije reisde u door via Griekenland, Macedonië, Servië, Oostenrijk en Duitsland, tot u België bereikte op 15 september 2015. Op 22 september 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd op 12 augustus 2014 (datum moeilijk leesbaar), een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, afgeleverd op 16 november 2009, een kopie van uw identiteitskaart, afgeleverd op 19 augustus 2014, een kopie van uw bewonerskaart, afgeleverd op 11 augustus 2014, een kopie van uw huwelijksakte, opgesteld op 18 februari 2010, kopieën van de identiteitskaarten van uw echtgenote en kinderen en een kopie van een dreigbrief.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, omdat u bedreigd werd door een sjiitische milite nadat u geweigerd had om u aan te sluiten bij de PMU. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens in art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de rekrutering onder dwang niet stroken met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier. U verklaarde dat u zich als soenniet verplicht diende aan te sluiten bij de PMU om tussen de sjiieten te strijden tegen IS, waarbij u zonder gevechtstraining in de frontlinie zou opgesteld worden (CGVS gehoorverslag, pg 18). U vermoedde dat dit een tactiek was van de sjiitische milities om soennieten te laten sterven (CGVS, pg 18). Er werd u niet gezegd bij welke milite u zich zou moeten aansluiten, maar u vermoedde dat het bij AAH zou zijn, omdat AAH een kantoor had in uw buurt. Uw vermoeden werd later bevestigd, toen u een dreigbrief van AAH kreeg (CGVS, pg 12). U stelde dat u niet veel zou verdienen indien u zich zou aansluiten en dat er soms zelfs geen loon werd betaald. U baseerde zich hiervoor op vermoedens. U hoorde namelijk van mensen dat de strijders nog geen honderd

dollar krijgen per maand (CGVS, pg 12 en 13). Uit de COI Focus van 5 februari 2016 over de rekruteringsmethodes die de diverse sjiitische milities in Irak hanteren, blijkt echter dat er geen sprake is van gedwongen rekrutering. Wel kan er op (sjiitische) jongeren een zekere druk uitgeoefend worden vanuit hun familie of stam om zich aan te sluiten bij de PMU vanwege het prestige dat dit kan opleveren voor de familie. Er zijn echter meer dan voldoende vrijwilligers waardoor er geen nood is aan rekrutering onder dwang. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelfs wachtlijsten bestaan en dat lang niet alle vrijwilligers effectief ingeschakeld worden. Het aantrekkelijke loon vormt hierbij een belangrijke drijfveer voor jongeren om zich als vrijwilliger op te geven voor de diverse sjiitische milities. Zodoende houdt uw verklaring dat u zeer weinig of zelfs geen loon zou krijgen, geen steek. Het zou ook bijzonder onlogisch zijn dat sjiitische milities soennieten onder dwang in hun rangen zouden willen opnemen, gelet op de sektarische spanningen. Uit de COI Focus blijkt ook dat geen enkele melding van gedwongen rekrutering van soennitische burgers bij de al-Hashd al-Shaabi wordt gemaakt in de beschikbare bronnen. In deze context lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat u Irak moest ontvluchten omdat u als soenniet op de door u beschreven manier gedwongen werd om u bij een sjiitische militie aan te sluiten. Bovendien werd de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de gedwongen rekrutering verder ondermijnd door inconsistenties in uw verklaringen. Zo is het opvallend dat u tijdens het gehoor tot drie maal toe zei dat de mannen van de milities op 1 juli 2015 naar uw winkel gekomen waren (CGVS, pg 9, 12 en 14). Pas toen u nogmaals gevraagd werd de datum te bevestigen, gelet op het feit dat in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die ingevuld werd op de DVZ (punt 3.5) 10 juli 2015 vermeld werd, kwam u tot het besef dat u zich vergist had en zei u dat het op 10 juli 2015 gebeurde. Toen u gevraagd werd waarom u dan al drie keer 1 juli gezegd had, ontkende u dat u 1 juli gezegd had en zei u dat u 10 juli gezegd had (CGVS, pg 14). Er is echter geen enkele reden om aan te nemen dat de datum voordien, tot drie keer toe, verkeerd vertaald werd. Voorts was uw verklaring over het aantal personen dat bij u langs gekomen was, tegenstrijdig met uw verklaring bij de DVZ. Tijdens het gehoor op het CGVS stelde u dat er vier personen langs gekomen waren, waarvan er twee binnen kwamen en twee buiten bleven wachten (CGVS, pg 12 en 13). Bij de DVZ had u echter vermeld dat er zes gewapende personen bij u langs gekomen waren (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5). Toen u hiermee geconfronteerd werd, had u geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid, en zei u enkel dat uw verklaring hetzelfde was (CGVS, pg 13). U gaf ook op geen enkel ogenblik aan dat het interview bij de DVZ niet goed verlopen was, of dat er zaken foutief genoteerd werden (CGVS, pg 2).

Gelet op de bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de gedwongen rekrutering. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de verschillende vervolgingsfeiten die plaats gevonden zouden hebben omdat u geen gevolg zou hebben gegeven aan de oproep om u aan te sluiten bij de PMU, namelijk de slogan die op jullie woning zou aangebracht zijn op 13 juli 2015, de daaropvolgende gedwongen verhuizing, de dreig telefoons en de dreigbrief van AAH. Bovendien wordt hierdoor ook de algemene geloofwaardigheid van uw asielerklaringen ondermijnd. Wat de slogan die op de woning van uw vader aangebracht werd -waarna u verhuisde naar de al-Dora wijk betreft, wordt bijkomend opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde. Het lijkt ook merkwaardig dat de slogan over bloedwraak lijkt te gaan, u zei letterlijk 'deze persoon zijn bloed moeten we hebben', terwijl er geen kwestie van bloedwraak aan de gang was. Uw verklaringen over de algemene situatie in de wijk met betrekking tot de gedwongen verhuizingen van soennieten, waren ook niet overtuigend. U stelde dat er tegen juli 2015 geen soennitische families meer in de buurt woonden, behalve uw familie. Voordien zouden er ook al erg weinig soennieten gewoond hebben, u sprak over een viertal families in april 2015. U kon echter geen enkele familie noemen, die verdreven werd uit uw buurt (CGVS, pg 11). U zei dat u die mensen niet kende en dat ze niet in uw straat woonden, maar iets verderop (CGVS, pg 11). U vermeldde nochtans dat jullie daar al lang woonden, goed overeen komen met de burens en dat de mensen in de wijk alle info van iedereen hebben en dat iedereen jullie kent als soennieten (CGVS, pg 11). Bijgevolg mag van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de concrete situatie van de weinige andere soennitisch families in uw buurt en dat u toch op zijn minst zou weten over welke families het gaat en wat met hen gebeurd is. Bijgevolg rijst het vermoeden dat u al veel langer uit Bagdad al-Jedida vertrokken was dan u aangaf. Hierdoor wordt ook uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnd. Enkele van de door u neergelegde documenten (uw identiteitskaart en deze van uw kinderen en uw woonstkaart) dateren van augustus 2014 en zouden afgegeven zijn in de wijk Bagdad al-Jedida. Dit volstaat echter niet om te concluderen dat u er op dat moment effectief verbleef. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er in Irak een hoge mate van corruptie heerst en allerlei documenten tegen betaling bekomen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief.

Met betrekking tot de dreigbrief die u ontving, dient nog opgemerkt te worden dat u enkel een kopie van zeer slechte kwaliteit voorlegde. U verklaarde dat het origineel in uw portefeuille zat en in de zee gevallen was bij de overtocht van Turkije naar Griekenland. Toen u gevraagd werd of u er dan niet aan

gedacht had om uw documenten, waaronder de dreigbrief, die essentieel zijn voor uw asielaanvraag, beter op te bergen, zei u dat u niet gedacht had dat de boot ging zinken (CGVS, pg 15). Aan de andere kant had u er dan wel weer aan gedacht om kopieën aan uw echtgenote te bezorgen, mocht u die ooit nodig hebben (CGVS, pg 15). Het kan niet overtuigen dat u geen rekening gehouden hebt met een scenario waarbij iets met jullie boot kon gebeuren, gezien de risico's van een dergelijke overtocht inmiddels al genoeg gebleken zijn door de talrijke slachtoffers.

Uw verklaringen over de huiszoeking en de mislukte poging om u te arresteren op 1 augustus 2015, wat in feite los stond van de rest van uw asielaanvraag, konden evenmin overtuigen. Naast het feit dat de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag reeds aangetast is door de bovenstaande vaststellingen, is ook de door u geschetste gang van zaken weinig plausibel te noemen. U verklaarde dat de Irakese troepen met meer dan twintig manschappen, de woning van uw zus binnenvielen, iedereen fouilleerden en op zoek waren naar wapens (CGVS, pg 10). Ze doorzochten grondig de woning, openden kasten, verschoven meubels en openden kamers die gesloten waren (CGVS, pg 17). De Irakese troepen zouden echter de tweede verdieping, waar u zich verschanst had, niet eens doorzocht hebben. Ze zouden enkel uw vrouw gevraagd hebben of daar iemand was en toen zij zei dat er niemand boven was, zouden de Irakese troepen het daarbij gelaten hebben. Het is niet aannemelijk dat bij een dergelijke raid, zoals u die beschreef, het Irakese leger simpelweg uw echtgenote op haar woord zou geloven en slechts een deel van de woning zou doorzoeken.

Gelet op al deze vaststellingen, dient geconcludeerd te worden dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielaanvraag ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakese een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met

(zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten, namelijk uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd op 12 augustus 2014 (datum moeilijk leesbaar), een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, afgeleverd op 16 november 2009, een kopie van uw identiteitskaart, afgeleverd op 19 augustus 2014, een kopie van uw bewonerskaart, afgeleverd op 11 augustus 2014, een kopie van uw huwelijksakte, opgesteld op 18 februari 2010 en kopieën van de identiteitskaarten van uw echtgenote en kinderen, doen niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielrelaas. De dreigbrief werd hierboven al besproken. Er dient opgemerkt te worden dat u slechts een enkel origineel identiteitsdocument voorlegde, namelijk uw nationaliteitsbewijs. Het lijkt bovendien weinig waarschijnlijk dat uw nationaliteitsbewijs een authentiek document zou zijn, gezien de stempel niet doorloopt over de foto, en de foto er dus nadien overgeplakt werd. Ook uw verklaringen over dit document waren leugenachtig. U stelde dat u uw nationaliteitsbewijs moest vernieuwen om u paspoort te verkrijgen (CGVS, pg 8). Op de kopie van uw enige paspoort wordt echter als afgiftedatum 16 november 2009 vermeld, terwijl uw nationaliteitsbewijs vijf jaar later in 2014 zou uitgereikt zijn, zodat uw verklaring onmogelijk kan kloppen. Voor het overige legde u enkel kopieën voor, die sowieso erg weinig bewijswaarde bezitten. De kopie van uw huwelijksakte bevatte dan ook nog eens een opvallende spelfout in het Engels, namelijk 'higjer' in plaats van 'higher'. Zoals eerder reeds gesteld, is de bewijswaarde van Irakese (identiteits)documenten omwille van de corruptie zeer relatief. Uw twijfelachtige documenten doen ten zeerste vermoeden dat u zaken wil verbergen voor het

CGVS, zoals bijvoorbeeld een langdurig verblijf in een derde land, en doen verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Dit vermoeden werd nog versterkt doordat u uw origineel paspoort niet voorlegde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

Verzoeker maakt in de hoofding van verzoekschrift melding van een beroep tot “nietigverklaring” en een vordering tot “schorsing”. De Raad beschikt *in casu* inzake het beroep tegen de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter. De bestreden beslissing betreft een beslissing van de Commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 mei 2016. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld en er zal enkel tot vernietiging worden overgegaan in het geval dat er aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker bekritiseert de motivering van de bestreden beslissing als volgt:

“Er is wel degelijk sprake van gedwongen rekrutering van soennitische moslims.

De sjjiitische militieën in Bagdad proberen lokale soennitische strijders te rekruteren om IS in hun gebieden te helpen bestrijden.

Verwerende partij stelt dat de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 lager liggen dan in 2013.

Verwerende partij bagatelliseert het aantal aanslagen in Bagdad en het aantal slachtoffers die hierbij vallen.

Verwerende partij stelt dat sinds begin 2016 IS (Islamitische staat) twee aanvallen heeft uitgevoerd, zijnde een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016 en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016.

In mei 2016 zijn nochtans in Bagdad 80 burgers om het leven gekomen bij 3 bomaanslagen.

In februari 2016 zouden er méér dan 70 doden zijn gevallen bij een bomaanslag in Sadr City.

Volgens de Verenigde Naties zouden in de eerste 4 maanden van dit jaar reeds 1885 burgers zijn gedood bij geweld.

Bovendien geeft verwerende partij in haar beslissing zelf toe dat sjjiitische militieën geweld gebruiken tegenover soennitische burgers.

Zie pag. 4 :

“Anderzijds blijkt dat de sjjiitische militieën op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Voorals soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.”

Dat verwerende partij zichzelf dan ook tegensprekt.

M.b.t. de documenten die worden bijgebracht door verzoeker, zijnde het nationaliteitsbewijs, paspoort, dreigbrief,... stelt verwerende partij dat er in Irak een hoge mate van corruptie heerst en allerlei documenten tegen betaling bekomen kunnen worden. Bijgevolg zou de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief zijn.

Verwerende partij stelt dat de kopie van de dreigbrief van zeer slechte kwaliteit is. Dit bewijst niet dat het document verkregen zou zijn via corruptie of niet echt is.

Dat gelet op de huidige veiligheidssituatie in Irak aan verzoeker minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.”

3.1.2. In drie aanvullende nota's van 11, 19 en 22 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak “De veiligheidssituatie in Bagdad” van Cedoca van 23 juni 2016

- een nota “Irak – Vrijwillige terugkeer”

- COI Focus Irak "Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016
- een blogbericht "Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

3.1.3. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer over de veiligheidssituatie in Bagdad.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

3.3. Verzoekers bewering dat er wel degelijk sprake is van gedwongen rekrutering van soenitische moslims blijft verstoken van enig begin van bewijs. Dit argument laat geenszins toe om de motivering van de bestreden beslissing op dit punt te weerleggen. De motivering "*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de rekrutering onder dwang niet stroken met objectieve informatie (...) In deze context lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat u Irak moest ontvluchten omdat u als soenniet op de door u beschreven manier gedwongen werd om u bij een sjiiitische militie aan te sluiten.*" vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeker laat de overige motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten ongemoeid. Ook deze motivering "*Bovendien werd de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de gedwongen rekrutering verder ondermijnd door inconsistenties in uw verklaringen. (...) Het is niet aannemelijk dat bij een dergelijke raid, zoals u die beschreef, het Iraakse leger simpelweg uw echtgenote op haar woord zou geloven en slechts een deel van de woning zou doorzoeken.*" vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op al deze vaststellingen, besluit de Raad in navolging van de Commissaris-generaal dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk is.

Wat de kritiek op de beoordeling van de documenten betreft, gaat verzoeker eraan voorbij dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben indien het asielaanvraag geloofwaardig is.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 2 en 3) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving.

De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (nota *"Irak – Vrijwillige terugkeer"*).

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog in verzoekers aanvullende nota is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

In zoverre verzoeker daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog *"Musings on Iraq"* tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron weldegelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo wordt deze geciteerd in het rapport van het UK Home Office dat verzoeker als stuk 21 bij de aanvullende nota voegt (p. 17).

Tevens wordt deze blijkens het stuk 23 bij de aanvullende nota geciteerd door onder meer CNN, the Christian Science Monitor, the National, the Centre for Strategic and International Studies, the Institute for the Study of War, All Iraq News Agency, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak.

Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van "*Musings on Iraq*" in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met de conclusies die deze persoon trekt rekening gehouden moet worden.

De verwijzing naar de val van Fallujah is niet dienstig aangezien verzoeker van Bagdad afkomstig is.

De verwijzing naar de situatie van de IDP's die in Bagdad verblijven is evenmin dienstig aangezien verzoeker afkomstig is uit Bagdad en niet als IDP kan worden aanzien.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de RvV is *in casu* niet dienstig. Het arrest nr. 172 676 en het arrest nr. 167 850, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asiëldossiers. Dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de betrokken dossiers werd bovendien geoordeeld dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk geloofwaardig waren en dat zij aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu zijn relaas en zijn problemen reeds hoger ongeloofwaardig werden bevonden. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP